

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **E. K.**, nar. X., bytom M., P. ul. č. X, zast. splnomocneným zástupcom JUDr. L., S. nar. X, bytom M., G..ul. č. X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 9. februára 2012, č. k. 25Sd/2/2011-75, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 9. februára 2012, č. k. 25 Sd/2/2011-75, **p o t v r d z u j e**.

Účastníci **nemajú** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 9. februára 2012, č. k. 25 Sd/2/2011-75 podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP zrušil rozhodnutie odporkyne z 15. decembra 2010 číslo X. X. v spojení s rozhodnutím z 22. februára 2011 číslo X. X., ako aj rozhodnutie z 18. augusta 2011 číslo X. X., ktorými bola žiadosť navrhovateľky z 30. júla 2010 o starobný dôchodok zamietnutá s odôvodnením, že 9. apríla 2010 nespĺnila podmienky, uvedené v § 65 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) vec jej vrátil na nové konanie. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na znenie § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení (v znení zákona č. 55/2007 Z. z.), čl. 30 Dohovoru č. 128, § 255 ods. 1 a 5 zákona o sociálnom poistení a konštatoval, že pre posúdenie veci bolo rozhodujúce, či navrhovateľka splnila podmienky nároku na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. Považoval za preukázané, že navrhovateľka bola v služobnom pomere ako príslušníčka Zboru väzenskej a justičnej stráže v dobe od 15. augusta 1978 do 31. mája 2011 a rozhodnutím Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže z 8. júna 2011 jej bol podľa § 210 a nasl. zákona č. 73/1998 Z. z. priznaný výsluhový príspevok od 1. júna 2001, ktorý bol od 1. júla 2002 pretransformovaný podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. na výsluhový dôchodok. Krajský súd uviedol, že pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, ktoré boli zhodnotené na účely výsluhového príspevku a v nich dosiahnuté hrubé zárobky. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť v pomernej časti, zodpovedajúcej zhodnotenej dobe služby, najviac však o sumu výsluhového príspevku, považovaného za výsluhový dôchodok. Z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia odporkyne nie sú v súlade so zákonom, preto napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie.

Proti rozsudku krajského súdu podala odporkyňa včas odvolanie. Žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť a jej rozhodnutie z 15. decembra 2010 v spojení so zmenovým rozhodnutím z 22. februára 2012, ako aj ďalšie zmenové rozhodnutie z 18. augusta 2011, všetky č. X. ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na potvrdenie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GR ZVJS-12608/33-10 zo dňa 18. októbra 2010, podľa ktorého navrhovateľka bola príslušníčkou Zboru väzenskej a justičnej stráže od 15. augusta 1978 do 31. mája 2001. Od 1. júna 2001 bol navrhovateľke priznaný výsluhový príspevok, ktorý sa od 1. júla 2002 v zmysle zákona 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov považuje za výsluhový dôchodok. Uviedla, že vzhľadom na to, že navrhovateľka získala obdobie výkonu služby (od 15. augusta 1978 do 31. mája 2001) v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, preto uvedené obdobie nie je možné hodnotiť ako obdobie dôchodkového poistenia, na základe čoho pri posudzovaní nároku navrhovateľky na starobný dôchodok na toto obdobie ani neprihliadala. Uvedená doba bola navrhovateľke už raz zhodnotená na nárok a výšku výsluhového príspevku.

Okrem uvedeného zastáva názor, že s poukazom na § 137 ods. 1 písm. b) zákona č. 328/2002 Z. z. navrhovateľke vznikol nárok na výsluhový dôchodok dovŕšením dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Uviedla odporkyňa, že s poukazom na preukázaný skutkový a právny stav rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné vyhovieť.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu nakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení (v znení zákona č. 555/2007 Z. z.) poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek.

Podľa prechodného ustanovenia § 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení za obdobie dôchodkového poistenia sa považuje aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby získané do 31. decembra 2003, ak toto obdobie policajt, profesionálny vojak a vojak prípravnej služby nezískali v rozsahu nakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z.z.“) sa pod pojmom policajt podľa tohto zákona rozumie

príslušník Policajného zboru, Hasičského a záchranného zboru, Horskej záchranej služby, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Železničnej polície a colník, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z obsahu spisov vyplýva, že navrhovateľka podľa § 65 ods. 6 písm. c) zákona o sociálnom poistení dovŕšila 9. apríla 2010 vek 58 rokov, potrebný pre vznik jej nároku na starobný dôchodok. O priznanie starobného dôchodku požiadala 30. júla 2010 s účinnosťou od dovŕšenia dôchodkového veku.

Preskúvanými rozhodnutiami z 15. decembra 2010, z 22. februára 2011 a z 18. augusta 2011, všetky číslo X. X. odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľky o starobný dôchodok preto, že 9. apríla 2010 nebola dôchodkovo poistená najmenej 15 rokov, ale len 13 rokov a 255 dní.

Rozhodnutím Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvary sociálneho zabezpečenia zboru v Bratislave zo 7. júna 2001 číslo GR ZVJS-12608/30-01 bol podľa § 210 a nasl. zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) navrhovateľke priznaný výsluhový príspevok s účinnosťou od 1. júna 2001, ktorý sa považuje od 1. júla 2002 podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov za výsluhový dôchodok. Pre výšku a nárok na dávku bola navrhovateľke zhodnotená doby služby ako príslušníčke Zboru väzenskej a justičnej stráže od 15. augusta 1978 do 31. mája 2001.

Rovnaké skutočnosti vyplývajú aj z potvrdenia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvary sociálneho zabezpečenia zboru v Bratislave z 18. októbra 2010 číslo GRZVJS-12608/33-10.

Výsluhový príspevok (predtým príspevok za službu), vzhľadom na iný spôsob výpočtu nie je rovnocenný výsluhovému dôchodku, priznanému podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z., resp. predtým podľa § 26 zákona č. 114/1998 Z. z. o sociálnom zabezpečení vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 114/1998 Z.z.“).

Výsluhový príspevok nie je výsluhovým dôchodkom, naďalej je výsluhovým príspevkom podľa predchádzajúcich zákonných úprav a za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 114/1998 Z. z. sa iba považoval a tiež sa následne podľa prechodných ustanovení zákona č. 328/2002 Z. z. považuje za výsluhový dôchodok podľa tohto zákona, najmä na účely trvania nároku na dávku výsluhového zabezpečenia, priznanú podľa predchádzajúcich predpisov.

V dôsledku skutočnosti, že výsluhový príspevok sa za výsluhový dôchodok iba považuje, názor odporkyne, že obdobie výkonu služby navrhovateľka získala v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok, nie je správny. Z tohto dôvodu je nesprávny i jej záver, že obdobie výkonu služby nemožno považovať za obdobie dôchodkového poistenia (§ 255 ods. 5 zákona o sociálnom poistení).

Navrhovateľke nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov nevznikol, preto nemožno pre vznik jej nároku na starobný dôchodok aplikovať iné (menej výhodné) podmienky ako tie, ktoré boli stanovené v období výkonu a skončenia jej služby. Správne preto rozhodol krajský súd, keď odporkyňu v ďalšom konaní uložil povinnosť znova posúdiť nárok navrhovateľky na starobný dôchodok a rozhodnúť o ňom, pričom pri určení výšky starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho zabezpečenia (poistenia) je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítavať aj doby, ktoré boli zhodnotené na účely výsluhového príspevku a v nich dosiahnuté hrubé zárobky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

Odvolačný súd účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, lebo odporkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná a navrhovateľka náhradu odvolacieho konania nežiadala (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová